

større; de andre Omkostninger maatte vel være afpassede efter Arbeidet, og dette blev her ubetydeligt. Men hvad Reiseomkostningerne angaaer, da kunde jo let et saadant Skøn forenes med et andet Skøn i Nærheden, hvorved de betydeligt kunde nedsættes; og vi maae heller ikke tabe af Sigte, at den Commission, der bliver at nedsætte, bestaaer af Mand, som have deres Hjem i Stiftet og i Nærheden af Stedet; thi de ville dog ikke alle være saa langt fraværende, og jeg mener derfor, at det ikke maatte kunne afholde fra at indbefatte ogsaa Gods, som hørte Stiftelser eller Embeder til, under den samme Kategori som Lehnsg. og Fideicommissgodser. Man vilde maaskee sige: Ja, men det staaer i Beneficarii Magt maaskee at bede vedkommende Commission om at afgive sit Skøn, naar han selv vil afholde disse Omkostninger, selv vil i enhver Henseende, for at være betrygget for ugunstig Bedømmelse senere, paatage sig de Byrder, som det kunde medføre; men han vilde da lettelig kunne faae et afflaaende Svar af vedkommende Commission; som ved Loven netop var indskrænket til ifkun at befatte sig med saadant Fæstegods, der hørte til Lehn, Fideicommiss og Stamhuse, og ifkun dem, som hørte under Embeder, forsaavidt de vare over 10 Tønder Hartkorn. Der er allerede gjort den Bemærkning af den sidste ærede Taler, at det var et løst Forhold, hvori Embedsmanden staaer til det til Embedet hørende Gods, og det vilde saaledes gjøre det saa meget mere nødvendigt, at han ikke handlede paa egen Haand i saa Henseende. Skulde derfor en Undtagelse skee, vilde jeg rigtignok foreslaae, at det høit-ærede Thing vilde stemme for, at den skulde begrænses ved mindre Hartkorn, maaskee den endogsaa kunde begrænses ved 1 Tønde Hartkorn, hvorved det naturligtvis blev mindre nødvendigt for Alt, hvad der var derunder, at forlange Commissionens Skøn over den Værdi, som en saadan Gaard eller et saadant Gods ønskes bortfolgt for. Det var disse Bemærkninger, jeg til det ærede Things Overveielse vilde tillade mig at fremsøre.

B. Christensen: Ja, jeg skal for mit Vedkommende slutte mig til de Forslag, der ere

stillede af de fem ærede Medlemmer, med Undtagelse dog af det, der er opstillet under det 21de Afstemningspunct. Det forekommer mig nemlig noget betænkeligt at bortskære den af Minoriteten foreslaaede § 5, der gaaer ud paa, at Kongen isvrigt beholder den samme Myndighed, som hidtil, til ved Bevilling at ordne Afhændelsen af det i nærværende Lov omhandlede Fæstegods, især naar man ikke har andre detaillerede Bestemmelser i forskjellige Retninger, hvilke Loven ellers ikke frembyder, og som for Salgets Fremme i det Hele og navnlig for Fæsterne kunne være af stor Vigtighed. Jeg skal i denne Henseende indskrænke mig til at hentyde til, hvad den høitagtede Justitsminister, og, tager jeg ikke feil, ogsaa den nuværende Referent for Mindretallet, tidligere i saa Henseende have yttret, t. Ex. om vedkommende Fæsters og Husfrues Hensiddende paa uforhoiet Afgift for deres Levetid, og mere deslige. Det forekommer mig, at der ved at bortskære denne Paragraph risikeres en Deel baade for Sagen og navnlig for den ene Part, medens der paa ingen Maade — saa forekommer det idetmindste mig — kan tabes Noget ved at lade den blive staaende. Jeg maa maaskee dog bemærke, at jeg, ved saaledes at anbefale Bibeholdelsen af denne Paragraph, som er foreslaaet af Mindretallet, lægger den Betydning i det første Ord „isvrigt“, at de foregaaende Paragraphers Bestemmelse naturligvis ere og ville blive gjældende for Justitsministeriet. Hvad det af mig stillede Vædringsforslag, der er opført under Nr. 22, angaaer, da troer jeg, at dets Betydning maa indlyse af sig selv. Det er notorisk, at der af grumme Mange næres, og ifølge den vundne Erfaring kan og maaskee maa næres, ikke ringe Mistillid til, hvorvidt de vedkommende Besiddere og Bestyrere virkelig ville søge denne Sag fremmet med den Alvor og den Kraft, som vi synes her Alle at ønske, og det er klart, at Intet er mere bidragende til at bringe enhver Sag paa dens rette Standpunct, end et fuldstændigt Lys, en fuldstændig Oversigt over den, og det mener jeg man faaer tilskede ved udtrykkelig at betinge den Indberetning fra Regjeringen, som jeg har tilladt mig at foreslaae. Naar jeg i Slutningen af mit Forslag har tilføjet, at, forsaavidt